

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Csp/61/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619201912
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5619201912.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu TELERVIS PLUS a.s., so sídlom v Bratislave, Staré Grunty 7, IČO: 35 717 769, proti žalovanej A. F., nar. XX. X. XXXX, bytom N. Y., I., L. XX/X, v spore o zaplatenie 318,80 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 318,45 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 244,58 eura od 6. 1. 2018 do zaplatenia a zo sumy 51,60 eura od 27. 11. 2017 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalobcovi s a p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 99,8 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 2. 7. 2019, sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia 318,80 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 27. 11. 2017 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že dňa 24. 2. 2017 uzavrel so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 420170178, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 400 eur, za celkový úrok vo výške 26,96 % ročne, t. j. 60,80 eura. Žalovaná sa zaviazala celkovú sumu vo výške 460,80 eura uhradiť v 12 mesačných splátkach vo výške 38,40 eura. Doposiaľ žalovaná uhradila 193,60 eura. Nakoľko žalovaná neplnila riadne a včas svoje povinnosti, v predžalobnej upomienke zo dňa 3. 12. 2017 ju upozornil na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 28. 12. 2017 oznámil žalovanej, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 26. 11. 2017. Dlžná suma vo výške 267,20 eura predstavuje rozdiel medzi sumou 460,80 eura, ktorú sa žalovaná v zmluve zaviazala zaplatiť a sumou vo výške 193,60 eura, ktorá bola žalovanou zaplatená. Dňa 24. 2. 2017 uzavrel so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o pôžičke číslo 4201740181, na základe ktorej jej poskytol účelovú pôžičku na úhradu kúpnej ceny na základe kúpnej zmluvy číslo 171134 vo výške 199 eur. Nakoľko žalovaná neplnila riadne a včas svoje povinnosti, v predžalobnej upomienke zo dňa 3. 12. 2017 ju upozornil na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 28. 12. 2017 oznámil žalovanej, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 26. 11. 2017. Dlžná suma vo výške 51,60 eura predstavuje rozdiel medzi sumou 199 eur, ktorá bola žalovanej poskytnutá a sumou vo výške 147,40 eura, ktorá bola žalovanou zaplatená.

2. Žalovaná nevyužila svoje procesné právo v zmysle zákonného ustanovenia § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku a ku podanej žalobe sa nevyjadrila, hoci bola na to vyzvaná uznesením zo dňa 12. 8. 2019, ktoré, spolu s podanou žalobou, prevzala dňa 26. 8. 2019.

3. Podľa § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

4. Podľa § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

5. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd na prejednanie sporu pojednávanie nenariadil, keďže v spore išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené oznámením zo dňa 17. 9. 2019, vyveseným na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 18. 9. 2019, zveseným dňa 27. 9. 2019, teda najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku.

6. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 24. 2. 2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 420170178, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 400 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver, spolu s celkovým úrokom vo výške 26,96 % ročne, spolu 460,80 eura, zaplatiť v 12 mesačných splátkach vo výške 38,40 eura, so splatnosťou k 24. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po uzavretí zmluvy. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 32,12 %, priemerná hodnota RPMN 23,85 %. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru bol dojednaný na deň 24. 2. 2018. Podľa čl. II. ods. 3 zmluvy, veriteľ mal právo žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplacením ktorejkoľvek splátky v jej plnej výške, ak sa zmluvné strany nedohodnú písomne inak. Dňa 3. 12. 2017 žalobca predžalobnou upomienkou vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy po lehote splatnosti vo výške 179,90 eura a súčasne ju upozornil, že v prípade, ak nevykoná bezodkladnú úhradu dlhu, uplatní si po uplynutí 15 dňovej lehoty právo na zaplatenie celej pohľadávky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Dňa 28. 12. 2017 oznámil žalobca žalovanej, že dlh bol ku dňu 26. 11. 2017 zosplatený a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy vo výške 323 eur v lehote 5 dní od doručenia upomienky. Podľa amortizačnej tabuľky, vykonala žalovaná úhradu na istinu v celkovej výške 155,42 eura a na úroky v celkovej výške 38,18 eura.

8. Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 24. 2. 2017 zmluvu o pôžičke číslo 4201740181, ktorou sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej účelovú pôžičku vo výške 199 eur na financovanie členstva ŠTART, na základe kúpnej zmluvy číslo 171134, uzatvorenej s predávajúcim, spoločnosťou EduHouse, a. s. Žalovaná sa podľa zmluvy zaviazala pôžičku splatiť v 7 mesačných splátkach vo výške 28,43 eura, so splatnosťou splátok k 24. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po uzavretí zmluvy. Podľa čl. IV. ods. 1 zmluvy, veriteľ mal právo žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplacením ktorejkoľvek splátky v jej plnej výške, ak sa zmluvné strany nedohodnú písomne inak. Dňa 3. 12. 2017 žalobca predžalobnou upomienkou vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy po lehote splatnosti vo výške 51,61 eura a súčasne ju upozornil, že v prípade, ak nevykoná bezodkladnú úhradu dlhu, uplatní si po uplynutí 15 dňovej lehoty právo na zaplatenie celej pohľadávky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Dňa 28. 12. 2017 oznámil žalobca žalovanej, že dlh bol ku dňu 26. 11. 2017 zosplatený a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy vo výške 51,60 eura v lehote 5 dní od doručenia upomienky.

9. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

11. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv medzi stranami sporu, t. j. k 24. 2. 2017 (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch"), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 15 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok.

16. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

17. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba X. Z. F. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázané a medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžníka uzatvorili zmluvu o úvere číslo 420170178, ktorou sa zaviazal žalobca poskytnúť žalovanej úver vo výške 400 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnúť úver, spolu s dojednaným úrokom, splatiť v mesačných splátkach. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom (keďže žalobca konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná, naopak, pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu podnikateľskej činnosti, čo vyplýva najmä z označenia žalovanej v zmluve), jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter zmluvy a jej obsah, predstavuje uzavretá zmluva zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zmluva obsahovala všetky povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže žalovaná si svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila, čo nebolo medzi stranami sporu sporné, uplatnil si žalobca právo žiadať zaplatenie celého úveru. Oprávnenie žalobcu žiadať splatenie celého úveru v prípade omeškania s úhradou splátky v zmysle zákonného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka bolo dojednané v článku II. ods. 3 zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaná bola na možnosť uplatnenia práva na splatenie celého úveru upozornená 15 dní vopred, v súlade so zákonným ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. K splatnosti úveru potom došlo dňa 5. 1. 2018, prihladajúc k dátumu oznámenia o vyhlásení

predčasnej splatnosti úveru (28. 12. 2017) a obvyklej dĺžke poštovej prepravy (3 dni), uplynutím 5 dní na plnenie určených v oznámení žalobcom. Nakoľko povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 420170178 sumu 266,85 eura, pozostávajúcu z dlžnej istiny vo výške 244,58 eura (rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru vo výške 400 eur a výškou úhrad žalovanej, započítaných podľa amortizačnej tabuľky na istinu, vo výške 155,42 eura) a dlžných úrokov vo výške 22,27 eura (celková suma úrokov zo splátok splatných k 24. 12. 2017 vo výške 58,29 eura + 26,96 % ročne zo sumy dlžnej istiny 244,58 eura od 25. 12. 2017 do predčasnej splatnosti úveru dňa 5. 1. 2018 vo výške 2,16 eura, spolu 60,45 eura, po odpočítaní úhrad žalovanej na úroky, zistenej z amortizačnej tabuľky, v sume 38,18 eura). V zostávajúcej časti, t. j. o zaplatenie 0,35 eura, súd podanú žalobu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148, v rozsudku zo dňa 20. 11. 2014, sp. zn. 9Co/862/2014, v rozsudku zo dňa 26. 3. 2015, sp. zn. 9Co/138/2015). Preto žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie zmluvných úrokov zo splátok úveru, ktoré sa stali splatnými v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. za obdobie po splatnosti úveru.

21. Nakoľko žalovaná sa dostala s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Žalovaná sa dostala do omeškania dňom nasledujúcim po zosplatnení úveru, t. j. dňom 6. 1. 2018. Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5 % ročne, ktorých výška bola v súlade s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, od 6. 1. 2018 do zaplatenia, z priznanej sumy istiny, t. j. zo sumy 244,58 eura a v zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania podanú žalobu zamietol. Žalobcovi prislúchali úroky z omeškania len z nezaplatených úrokov, t. j. nie z nezaplatených úrokov, nakoľko Občiansky zákonník neumožňuje priznať príslušenstvo z príslušenstva, teda úroky z omeškania z úrokov (uvedený právny názor bol judikovaný napr. v rozsudkoch Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. 8. 2016, sp. zn. 10Co/111/2016, zo dňa 27. 6. 2018, sp. zn. 6Co/143/2018, zo dňa 26. 9. 2018, sp. zn. 7Co/170/2018).

22. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd tiež preukázané a medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili zmluvu o pôžičke číslo 4201740181, ktorou sa zaviazal žalobca poskytnúť žalovanej pôžičku vo výške 199 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutú pôžičku splatiť v mesačných splátkach. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom (keďže žalobca konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná, naopak, pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu podnikateľskej činnosti, čo vyplýva najmä z označenia žalovanej v zmluve), jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter zmluvy a jej obsah, predstavuje uzavretá zmluva zmluvu o spotrebiteľskom úvere, a to o viazanom spotrebiteľskom úvere, nakoľko spotrebiteľský úver bol poskytnutý výhradne na financovanie kúpy konkrétneho tovaru (členstvo Štart). Zmluvné strany si nedojednali za poskytnutie úveru povinnosť žalovanej zaplatiť úrok. Keďže žalovaná bola povinná úver splatiť v 7 splátkach, so splatnosťou prvej splátky dňa 24. 3. 2017, k splatnosti úveru došlo dňom 24. 9. 2017. Preto nemohlo dôjsť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru na základe oznámenia zo dňa 28. 12. 2017 (keďže úver bol už v tom čase splatný). Súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o pôžičke číslo 4201740181 sumu 51,60 eura, predstavujúcu rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru vo výške 199 eur a výškou úhrad žalovanej, ktorá nebola medzi stranami sporná, v sume 147,40 eura.

23. Nakoľko žalovaná sa dostala s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Žalovaná sa dostala do omeškania dňom nasledujúcim po splatnosti poslednej splátky, t. j. dňom 25. 9. 2017. Keďže súd nemohol rozhodnúť nad rámec uplatnenej žaloby, priznal žalobcovi úroky z omeškania od dňa požadovaného v žalobe, t. j. od 27. 11. 2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne, ktorých výška bola v súlade s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, z dlžnej sumy istiny 51,60 eura.

24. Súd spolu uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 318,45 eura, a to zo zmluvy číslo 420170178 266,85 eura a zo zmluvy číslo 4201740181 51,60 eura.

25. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

26. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd priznal v spore úspešnejšiemu žalobcovi pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v spore predstavoval 318,45 eura, čo v percentuálnom vyjadrení činí 99,9 %, jeho neúspech 0,35 eura, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 0,1 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 99,8 % (99,9 % - 0,1 %). Súd preto priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 99,8 %. V súlade s ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.